Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

115235

1997

DEBATT DEBATT DEBATT DEBATT DEBATT DEBATT

gelaktige politikken. Navnet er Fedrelandspartiet.

Den skitne krigen

❒ **Av Olav Steinøygard, Saupstad**

Dagny Anthonsen har 16. juli eit innlegg om «Den nye krigen», eit hint til Kjell Fjørtoft for siste boka hans, der han skildrar den forferdelige straffa mange NS-folk måtte gjennomgå då freden braut ut våren 1945. Anthonsen meiner at vi no, 50 år etterpå, må finne noe «mye mer koselig å se fram til en solskinnsdag... uten hat i sinnet», for «dette er ting som ikke kan gjøres noe med».

Å straffe folk i samsvar med brotsverket som er gjort har alltid blitt rekna for å vera både sunn og god moral, så vel som at det å straffe uskyldige òg i dag blir rekna for å vera så umoralsk at det er jamgodt med justismord. At eksilregjeringa brukte løgn som eit effektivt våpen for å kunne vinne krigen, kan eg både forstå og tilgi, NB: dersom ikkje desse løgnene blei brukt som bevismiddel då krigen var slutt, for det var nettopp det som skjedde.

I over 50 år er det blitt gjennomført ein effektiv sensur for å hindre at krigsløgnene blei avslørt. Men offentlig godkjenning av slike løgner kan atter føre til ny villfaring, nye krigar, nye rettssaker og nye justismord. Difor er dette ting som «kan gjøres noe med», eller kanskje det er koseligare å sovne inn med løgna som sovepute?